

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921010295
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5921010295.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 26. apríla 2022 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným X. T., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/58/2021 z 13.12.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaného X. T. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/58/2021 z 13.12.2021 bol obžalovaný X. T. uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 15.4.2021 v čase od 15.23 hod. do 15.25 hod. vo vonkajších priestoroch čerpacej stanice Shell nachádzajúcej sa na ul. Bystrická cesta 55 v Ružomberku, po tom, ako vystúpil zo zadných dverí tam odstaveného motorového vozidla zn. Toyota Auris, ev.č. LM419DN, od A. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. P., ul. X. XXX/X, sediacej na mieste vodiča, slovami "vypadni, vypadni!" žiadal, aby vystúpila z motorového vozidla a tiež žiadal vrátiť peniaze, pričom v pravej ruke držal mačetu, s ktorou jej hrozil a opakovane sa ňou zaháňal smerom k poškodenej, pričom ju zasiahol do oblasti rúk a chrbta, čím jej spôsobil rezné rany v oblasti predlaktia na oboch rukách a uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že rozkazom Okresného úradu Ružomberok, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-RK-OVVS-2021/002286-2 zo 16.3.2021, právoplatným dňa 6.4.2021, bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to mu súd podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/53/2020 zo dňa 26.4.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/32/2021 zo dňa 7.10.2021, ktorým bol obžalovanému X. T. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obžalovaného a prokurátora.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Michala Krákorníka (č.l. 375-378 spisu). Úvodom podaného odvolania obžalovaný opísal výrokové časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. V ďalšej časti vyslovil názor, podľa ktorého svojím konaním nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu vydierania. V tejto súvislosti uviedol, že v inkriminovanom čase mal z dôvodu riskantnej jazdy svedkyne A. F. obavu o svoj život a zdravie. Taktiež mal obavu o osobu svojej družky P. W., s ktorou čakal dieťa. Nakoľko dohovárание z jeho strany A. F. nepostačovalo, žiadal ju s mačetou v ruke, aby opustila miesto vodiča vo vozidle. Uvedený nástroj si zobral do rúk preto, lebo nič iné v tom čase v aute nebolo. Takéto konanie odôvodnil snahou o záchranu svojej osoby, ako aj osoby družky P. W.. Svoje konanie považoval v tom čase za jediné možné a vhodné riešenie. Jeho výpoveď, ako aj výpoveď snúbenice zodpovedá tomuto tvrdeniu. V ďalšej časti dal odvolaciemu súdu do pozornosti obsah výpovede A. F. z prípravného konania z 28.4.2021. E. zdôraznil, že voči poškodenej zakročil z dôvodu obavy o svoj vlastný život, život jeho snúbenice, ako aj život spoločného nenarodeného dieťaťa, z čoho vyplýva, že konal v krajnej núdzi a to je okolnosť, ktorá vylučuje protiprávnosť stíhaného konania. Zároveň doplnil, že pre záver o vyslovení viny nestačia úvahy a domnienky, ak dôkazná situácia neposkytuje dostatočný podklad na rozhodnutie o vine obžalovaného. Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s prednesenou argumentáciou, spočívajúcou v konaní v krajnej núdzi, poukázal aj na zásadu „in dubio pro reo“, ktorá prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu prispieť k náležitému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Vina obžalovaného musí byť preukázaná nespochybniteľne a musí sa opierať o dôveryhodné dôkazy, kde ani z jednej svedeckej výpovede nevyplývalo, že by sa mal dopustiť trestného činu vydierania. Obžalovaný udal, že uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny a má za to, že súd vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie mohol upustiť od uloženia súhrnného trestu. Pokiaľ by sa krajský súd nestotožnil s jeho konaním v krajnej núdzi, vyslovil názor, že toto treba právne kvalifikovať ako prečin výtržníctva.

Za danej dôkaznej situácie navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods. 1 Tr. por., s poukazom na ust. § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu pojednal a rozhodol.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadla odvolaním aj prokurátorka okresnej prokuratúry, a to vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu (č.l. 372 spisu). Prokurátorka úvodom opísala výrokové časti napadnutého rozsudku s poukazaním na znenie ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Zvýraznila tú skutočnosť, že súd ukladal obžalovanému trest s použitím § 189 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. Individuálna trestná sadzba s využitím uvedených ustanovení Trestného zákona sa pohybuje v rozmedzí 7 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. S prihliadnutím na znenie ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. uviedla, že obžalovanému mal byť uložený vzhľadom na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť prísnejší trest. Prokurátorka sa v tejto súvislosti zaoberala už v minulosti realizovanými trestnými stíhaniami obžalovaného. Taktiež doplnila, že o kriminálnom narušení obžalovaného svedčia priestupky rôzneho charakteru. Pri zvážení uvedených okolností a faktu, že súd ukladal súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, so zrušením trestu uloženého vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne, označila napadnutý trest za nespravodlivý s odrazom potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako aj represívnej stránky trestu. Obžalovaného možno označiť za recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, pričom ani doposiaľ uložené nepodmienečné a podmienené tresty nevedli k jeho prevýchove. Z tohto dôvodu preto prokurátorka vyslovila názor, že v danom prípade má prevážiť represívny účel trestu.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku okresného súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol a obžalovanému uložil spravodlivý a primeraný trest za spáchané trestné činy.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka písomne vyjadrila svojím podaním z 31.1.2022 (č.l. 381 spisu). V podstate uviedla, že pokiaľ sa týka viny, napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a dôvodný. Vykonané dokazovanie, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní, odôvodnilo právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak, ako to bolo uvedené v napadnutom rozsudku. Vzhľadom na tento stav navrhla odvolanie obžalovaného, pokiaľ sa týka uznanej viny, zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Michala Krákovníka (č.l. 383-385 spisu). Obžalovaný v tomto vyjadrení prezentoval názor, podľa ktorého jeho osoba nie je nebezpečná pre spoločnosť, a to tak, ako to udala prokurátorka v podanom odvolaní. V tejto súvislosti žiadal vypočuť viacerých svedkov, ktorí by pred súdom dosvedčili o jeho pozitívnych charakterových vlastnostiach. Z nepochopiteľného dôvodu však tieto osoby vypočuté neboli, a preto považoval závery týkajúce sa povahy a charakteru prijaté len z výpisu registra trestov za nesprávne. Odvolaciemu súdu preto navrhol, aby doplnil dokazovanie výsluchom osôb, ktorých prítomnosť sa súdu prvého stupňa nepodarilo zabezpečiť. V prílohe predložil osvedčenie o kurze opatrovania, ako aj osvedčenie o absolvovaní výcviku v sociálnej komunikácii, ktoré potvrdzujú už označené kladné charakterové vlastnosti. Navrhol preto, aby krajský súd podané odvolanie Okresnej prokuratúry Ružomberok ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na písomné dôvody podaného odvolania zo strany okresnej prokuratúry, ktorých sa v celom rozsahu pridriavala a zvýraznila najmä osobu obžalovaného hodnotenú ako recidivistu, ktorý bol v minulosti viacnásobne odsúdený na podmienené aj nepodmienené tresty odňatia slobody. Z tohto dôvodu vyjadrila názor, podľa ktorého uložené tresty v minulosti nespĺnili svoj účel a potreba ochrany spoločnosti si vyžaduje uloženie prísnejšieho nepodmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému. V súvislosti s týmito tvrdeniami poukázala aj na skutočnosť, že obžalovaný nedodržiaval podmienky uloženého ochranného liečenia, ako aj na tú skutočnosť, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, ktorý by mal byť z tohto hľadiska prísnejší. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody minimálne v trvaní 10 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Vina obžalovaného bola vo vykonanom trestnom stíhaní jednoznačne preukázaná a z tohto dôvodu prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa ust. § 319 Tr. por.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridriava písomných dôvodov podaného odvolania s tým, že obžalovaný stíhaný trestný čin, resp. jeho skutok nespáchal. Spáchanie trestného činu nebolo žiadnym spôsobom vo vykonanom dokazovaní preukázané a samotná poškodená A. F. vo svojich výpovediach opísala odlišný priebeh skutku, ako bol tento uvedený už v podanej obžalobe. Obhajca ďalej zvýraznil tú skutočnosť, že obžalovaný v inkriminovanom čase konal v krajnej núdzi, nakoľko bol ohrozený jeho život a zdravie, ako aj život a zdravie jeho snúbenice. Konanie, ktorého sa mal dopustiť, v žiadnom prípade nenaplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania, a to tak, ako to bolo uvedené v podanej obžalobe, resp. v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Vzhľadom na tieto dôvody navrhol, aby bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Pokiaľ sa týka odvolania prokuratúry, toto označil za nedôvodné a navrhol ho zamietnuť v zmysle ust. § 319 Tr. por.

Obžalovaný sa v celom rozsahu pridriaval obsahu konečného návrhu svojho obhajcu. Uviedol, že stíhaného trestného činu vydierania sa nedopustil, a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a vec mu bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané oprávnenými osobami a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uznanej vine a uloženom treste.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a

vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patrila výpoveď svedkyne - poškodenej A. F., svedka Y. O., videozáznam z priemyselnej kamery, ako aj výsledky znaleckého dokazovania a ďalšie listinné dôkazy. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Preskúmaním dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd prijal záver, že tieto sú len opakovaním obhajoby X. T. či už z prípravného konania alebo hlavného pojednávania. Okresný súd sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku s týmito dôvodmi podrobne zaoberal a na tieto vo väčšom rozsahu reagoval. Krajský súd s prihliadnutím na obsah podaného odvolania opakovane v zmysle napadnutého rozsudku uvádza, že z výpovedí svedkyne - poškodenej A. F., ako aj nestranného svedka - zamestnanca čerpacej stanice Y. O. a zabezpečeného videozáznamu z priestorov čerpacej stanice je jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zrejme, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je tento uvedený v napadnutom rozsudku.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súvislosti s obhajobou spojenou s okolnosťou vylučujúcou protiprávnosť činu (krajná núdza - § 24 Tr. zák.) krajský súd dospel k záveru, že táto je irelevantná. Krajná núdza je definovaná znením podľa § 24 ods. 1 Tr. zák.: „čin inak trestný, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom, nie je trestným činom“. Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bolo procesne správnym spôsobom jednoznačne preukázané, že protiprávne konanie obžalovaného voči osobe poškodenej A. F. nasledovalo po zastavení vozidla, ktorého boli pasažiermi. Z uvedeného dôvodu krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím útokom so zbraňou nemohol odvracať nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému Trestným zákonom, a to ani v krajnej núdzi, resp. nutnej obrane podľa § 25 Tr. zák. Obžalovaný mal po zastavení vozidla dostatočný časový priestor, ako aj možnosti, aby svoju osobu, ako aj osobu svojej družky P. W. pred ďalšou riskantnou jazdou chránil iným spôsobom. Takýmto spôsobom by bol napríklad odchod obžalovaného a jeho družky do vnútorných predajných priestorov čerpacej stanice. Obžalovaný napriek tej skutočnosti, že poškodená vozidlo odstavila, reagoval spôsobom uvedeným v skutku napadnutého rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ako aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. Pri krajnej núdzi, tak ako to ustanovuje § 24 Tr. zák., môže byť nebezpečenstvo vyvolané aj útokom človeka. Podmienkou (tzv. subsidiaritou) je však požiadavka, aby sa najskôr vyčerpali všetky iné možnosti na zamedzenie hroziaceho nebezpečenstva, ak to okolnosti dovoľujú. Pri nutnej obrane v zmysle ust. § 25 Tr. zák. a jej aplikovaní ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť je zase podmienka útoku, ktorý trvá. Ani jedna z týchto podmienok, či už pri krajnej núdzi alebo nutnej obrane, splnená nebola a obžalovaný svojím konaním tak naplnil zákonné znaky stíhaných trestných činov.

Preto krajský súd dospel k záveru, že odsudzujúci rozsudok okresného súdu netrpí právnymi vadami ohľadne uznanej viny a z tohto dôvodu argumenty obžalovaného uvedené v podanom odvolaní vyhodnotil ako produkované v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V neuvedených podrobnostiach týkajúcich sa viny obžalovaného krajský súd odkazuje na už uvedené dôvody napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Uložený trest obžalovanému krajský súd vyhodnotil ako zákonný a spravodlivý. Jeho výmera zodpovedá zneniu ustanovenia § 189 ods. 2 Tr. zák. Trest bol ukladaný správne podľa § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., za prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., a to ako trest súhrnný v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. Súhrnný trest bol obžalovanému uložený z dôvodu predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Ružomberok (rozsudok, sp.zn. 1T/53/2020 zo dňa 26.4.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/32/2021 zo dňa 7.10.2021), ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému bol uložený trest aj v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko opätovne spáchal zločin. Trestná sadzba v zmysle citovaných ustanovení Trestného zákona bola v predmetnom trestnom stíhaní okresným súdom správne stanovená v rozpätí od 7 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Z tohto vyplýva, že obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo možno vzhľadom na hodnotenie jeho osoby a predchádzajúcu kriminálnu minulosť vyhodnotiť ako trest zákonný a spravodlivý. Takto uložený trest odňatia slobody v celom rozsahu spĺňa požiadavky individuálnej a generálnej prevencie trestu podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V tejto súvislosti nezistil pochybenie okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súčasne súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Záverom krajský súd dopĺňa, že na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obžalovaného a prokurátora podľa § 272 ods. 3 Tr. por., s poukazom na § 298 Tr. por. odmietol návrh X. T. na doplnenie dokazovania z 12.4.2022, nakoľko zabezpečené dôkazy v celom rozsahu postačovali na hodnotenie jeho osoby zo strany súdu.

Vzhľadom na tieto dôvody krajský súd odvolania obžalovaného a prokurátora zamietol postupom podľa § 319 Tr. por., pretože nie sú dôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.